

Advies van Monumenten en Archeologie aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit

Monumentenadviseur 5.1.2.e (aanvulling 5.1.2.e)
Adviesdatum 22-6-2020

Adres pand Haarlemmerplein 2
Monumentnaam vm. ABN AMRO bankfiliaal
Status pand Onderzoek monumentwaardigheid Gemeentelijk Monument
Monumentnummer
Soort aanvraag Conceptaanvraag
Aanvraagnummer OLO 3986443
Dossiernummer 2020.147
Aanvrager AHAM Vastgoed B.V.
Architect HP Architecten

Aanleiding

Een gewijzigd voorstel voor het optoppen van het voormalige bankfiliaal.

Samenvatting plan en vraagstelling

In verband met een mogelijke aanwijzing tot Gemeentelijk Monument is Monumenten en Archeologie gevraagd te adviseren op de plannen. In het voortraject heeft MenA contact gehad met de architecten en de plannen becommentarieerd waarop deze zijn aangepast. In het presentatieboekje "*haarlemmerplein 2 ontwerpproces*" is hiervan e.e.a. opgenomen. Van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit heeft het architectenteam meegekregen dat een enkellaagse optopping tot de mogelijkheden behoort mits deze zich als vanzelfsprekend voegt en mits deze terughoudend van schaal is.

Bij de commissiebehandeling op 13 mei bleek dat de invulling van het begrip 'terughoudend' bij de architecten anders was dan de commissie had bedoeld.

Nu is een voorstel waarbij meer in de vormtaal van het gebouw, met schijven en plaatsing hiervan in een eerste, tweede of derde lijn, een eenlaagse optopping wordt onderzocht.

Wordt met dit voorstel voor een optopping het karakter van het bestaande pand voldoende gerespecteerd?

Conclusie

Het plan heeft acceptabele gevolgen voor de monumentale waarden, mits een materialisering en detaillering voor de optopping wordt gekozen die ingetogen is en niet te veel het contrast zoekt met het bestaande gebouw.

Onderbouwing

De kwaliteit van het bestaande gebouw is hoog, mede door het subtiele spel van schijven in de gevels. Het verder gaan in deze ontwerptraditie kan een manier zijn om een toevoeging aan te

laten sluiten op het bestaande gebouw, zonder de kwaliteiten van het bestaande gebouw te overschreeuwen.

De detaillering en materiaalgebruik die voor de toevoeging wordt gekozen is hier een belangrijke factor in.

Overige punten

De wijzigingen in het interieur en aan het exterieur hebben geen gevolgen voor de monumentale waarde vanwege het ontbreken ervan (afgezien van de wenteltrap en de kluis die beiden intact blijven) en van structuur. Het dichtmaken van de vide is een verbetering van de structuur.

Reconstructies kunnen worden gezien als positief voor het beoogde monument.

De detaillering van het bestaande gebouw ontbreekt echter nog. Er zit in de oorspronkelijke detaillering een subtiel reliëfwerking.

Bijlage

Beschrijving van Haarlemmerplein 2

Datum: 12 februari 2019

Auteur: 5.1.2.e

Bezoekdatum: 9 januari 2019

Architect: Arthur Staal

Ontwerpjaar: 1969-1971

Bouwjaar: 1971-1972

Opmerking

Haarlemmerplein 2 betreft een voormalig bankfiliaal met kantoor van ABN-AMRO Bank. Het heeft een orde 3-status en maakt onderdeel uit van het beschermd stadsgezicht. Deze verkenning is opgesteld op verzoek van het stadsdeel Centrum om vast te stellen of er sprake is van monumentwaarden, daar de eigenaar voornemens is het pand geheel te slopen.

Stedenbouwkundige context

Het pand is gesitueerd op de hoek van de Haarlemmerdijk en het Haarlemmerplein. Het gebouw is opgenomen in een gesloten gevelwand met in hoofdzaak drie- tot vierlaagse bebouwing. Met zijn drie bouwlagen en bakstenen schijfgevel op de hoek sluit het bouwvolume goed aan op de belendende bebouwing. Het gebouw is in de eerste plaats gericht op de Haarlemmerdijk, overeenkomstig het historisch verkavelingspatroon, maar reageert daarnaast ook met de hoek op het Haarlemmerplein. Dit zal ook ingegeven zijn geweest door de stedenbouwkundige context rond 1970: het Haarlemmerplein werd toen diagonaal doorkruist door de verkeersweg die vanaf het Nassauplein, langs de Haarlemmerpoort in een rechte lijn aantakte op het begin van de Haarlemmerdijk. De hoek van het bankgebouw lag in de zichtas van deze weg. Recent is het Haarlemmerplein opnieuw ingericht en heeft de verkeersweg plaatsgemaakt voor een fietspad.

Gebouwtype en bouwgeschiedenis in hoofdlijnen

Bankgebouw op een rechthoekige grondslag, bestaande uit een kelder, begane grond en twee verdiepingen onder een plat dak met een schijfgevel. De publieksingang ligt op de hoek die op de begane grond is afgeschuind. De personeelsingang bevindt zich links in de gevel aan het Haarlemmerplein.

Haarlemmerplein 2 werd in 1971-1972 gebouwd in opdracht van de Amsterdam-Rotterdam Bank naar ontwerp van Arthur Staal. Het pand is een goed voorbeeld van 'contextuele architectuur' uit de jaren zestig en zeventig van de twintigste eeuw. Hierbij was het uitgangspunt het creëren van

eigentijdse architectuur die op zorgvuldige wijze ingepast werd in de bestaande context van de historische binnenstad. Door de schaal van het pand, de verticale geleding van de gevels en de toepassing van een geabstraheerde ornamentiek, voegt het pand zich naar de belendende historische bebouwing.

In 1981 werden de puien met bandramen vernieuwd, eveneens door bureau Staal en heeft de rechter etalageruit aan de Haarlemmerdijk in twee fasen plaats gemaakt voor pinautomaten. Ook is de etalageruit in de gevel aan het Haarlemmerplein vernieuwd, waarbij de diagonale vitrines zijn verdwenen. Meer recent is het stalen draaideurportaal verwijderd en vervangen door schuifdeuren in het gevelvlak. Door deze kleine ingrepen heeft het oorspronkelijke ontwerp enigszins aan zeggingskracht ingeboet. De wijzigingen zijn echter reversibel.

Van het oorspronkelijke bankinterieur zijn alleen de trappen, de kluis en de monumentale publiekstrap bewaard gebleven. Mogelijk ook is de tegelvoer in het publieksgedeelte nog onder de huidige vloerafwerking aanwezig. Begin jaren negentig zijn de begane grond en de eerste verdieping middels een hoge vide met elkaar verbonden (geen bouwtekeningen bekend). Rondom zijn op de eerste verdieping nieuwe kantoorruimten gemaakt. De tweede verdieping is tegenwoordig een ongedeelde en gestripte ruimte.

Architectonische verschijningsvorm

Exterieur

Haarlemmerplein 2 is typologisch goed herkenbaar als bankgebouw. Het publiek kwam binnen via een stalen draaideurportaal op de afgeschuinde hoek van de Haarlemmerdijk met het Haarlemmerplein. De grote, diep in de gevel liggende etalageruiten zijn voorzien van robuuste lage borstweringen van basalt lava. Deze gaan over in 'lisenen' die naar boven toe over de gevel doorlopen en zo de begane grond met de verdiepingen verbinden.

Markant in het gevelbeeld zijn de twee grote vlakken metselwerk met schijngevels en ingezwenkte hoeken die een reminiscentie vormen van een halsgevel. Alle elementen in de gevel hebben een sterk grafische ordening: het is een zorgvuldige compositie waarbij verschillende gevelvlakken verticaal zijn uitgelijnd waar een horizontaal vlak van puien met bandramen en vloeren dakranden als het ware achterlangs achter doorloopt. De gevel aan de Haarlemmerdijk is op de tweede verdieping voorzien van drie overhoeks-geplaatste erkers, die oorspronkelijk een tegenhanger hadden in de etalageruit aan het plein in de vorm van diagonale vitrines van gekleurd glas. Door de verticale belijning krijgen de gevels een ritmiek die goed aansluit bij de breedte en geleding van de aangrenzende panden.

Staal reageert in zijn gevelontwerp op een zeer doordachte manier op de ligging van het pand op de hoek met het plein. Hij speelt hierbij met de concepten voor-, zij en overhoekse gevel. Het blinde geveldeel aan het Haarlemmerplein is een verwijzing naar de historische verschijningsvorm van zijgevels van zeventiende- en achttiende-eeuwse hoekpanden. Met de ongelijke aansluiting tussen het metselwerk van voor- en zijgevel wordt echter ook het verschil in betekenis tussen beide gevels benadrukt. Tot slot vormen de twee halve 'halsgevels' overhoeks gezien, vanaf de toenmalige aanrijroute over het Haarlemmerplein, weer één hele halsgevel.

Interieur

De kluis in de *kelder* die ruim een kwart van de plattegrond beslaat heeft een controlegang rondom. Er zijn twee kluisdeuren; één voor de klanten en één voor het personeel. Een monumentale wenteltrap leidt van het publieksgedeelte op de begane grond naar de kelder. Het trapgat is momenteel echter dichtgezet met hout. De *begane grond* kende een, inmiddels verdwenen, indeling in een publiek gedeelte met een balie en daarachter het deel voor het bankpersoneel. Mogelijk is de tegelvoer van het publieksgedeelte nog onder de huidige

vloerafwerking aanwezig. In de rechterhoek bevindt zich nog de ovale nis van de monumentaal vormgegeven trap die aan de binnenzijde bekleed is met oranje mozaïektegeltjes. Zoals uit de bouwtekening blijkt, moeten veel wanden in het pand oorspronkelijk een dergelijke veelkleurige afwerking hebben gehad. Het meeste daarvan is helaas verdwenen. De trap voor het personeel naar de verdiepingen bevindt zich tegen de achterwand van de ruimte. De treden zijn uitgevoerd in kwartsiet.

Cultuurhistorische context

Haarlemmerplein 2 vormt een onderdeel van een reeks bankgebouwen die Staal in de periode 1960-1980 realiseerde voor de AMRO-bank, overwegend in Amsterdam. Het ging daarbij zowel om verbouwingen van bestaande panden als complete nieuwbouw. Het oprichten van kleine, lokale bankfilialen paste in de naoorlogse tendens waarbij commerciële banken zich plotseling gingen richten op particulieren. De meeste gewone burgers zaten toen nog bij de Rijkspostspaarbank die voortgekomen was uit de in de vroege twintigste eeuw voor arbeiders opgezette Postgiro. Als staatsbank kon deze haar rentetarieven echter niet verhogen, terwijl private banken dat wel konden doen. Door het aantrekken van spaargelden van Nederlandse huishoudens hoopten zij hun vermogen te vergroten. Dit vroeg om een flinke uitbreiding van het binnenlandse netwerk van filialen.

Arthur Staal (1907-1993) was de zoon van de architect Jan Frederik Staal. Aanvankelijk maakte hij veel ontwerpen samen met zijn vader, om zich in 1930 te vestigen als zelfstandig architect. Twee jaar later richtte hij samen met Albert Boeken 'Groep '32' op, uit onvrede omdat het hen niet lukte om in het architectengenootschap 'Architectura et Amicitia' de functionalistische architectuur van het Nieuwe Bouwen als waardevolle architectuuropvatting geaccepteerd te krijgen. In 1934 sloten zij zich aan bij 'De 8'. Ze namen daarbinnen wel een afwijkend standpunt in, omdat zij vonden dat het functionalisme van architecten als B. Merkelbach en M. Stam te ver doorgesloten was. Staal ontpopte zich al snel als woordvoerder en was het meest provocatief in zijn opstelling. Hij was van mening dat de functionaristen van onder andere 'De 8 en Opbouw' het bouwen te wetenschappelijk benaderden. De architecten van 'Groep '32' streefden naar een meer esthetische benadering, met de mogelijkheid om ook elementen uit de traditionele en klassieke bouwkunst te combineren met de principes van het Nieuwe Bouwen. Met name het achttiende-eeuwse classicisme was bij Staal favoriet.

Staal ontpopte zich vooral na de Tweede Wereldoorlog als een succesvol architect die verantwoordelijk was voor een groot aantal bedrijfs- en kantoorpanden in Amsterdam. Eén van de belangrijkste gebouwen is het gebouw Metropool aan de Weesperstraat dat Staal in 1964 samen met C. de Vries ontwierp. Het motief van de hier toegepaste overhoeks geplaatste erkers keert in 1969 terug in het ontwerp voor Haarlemmerplein 2. Naast de AMRO bank was Shell Laboratorium een belangrijke opdrachtgever. Van 1956 tot 1976 bouwde hij in Amsterdam Noord een aantal laboratoria en werkplaatsen, met de Shelltoren 'Overhoeks' als hoogtepunt. De intellectuele wijze, met tal van verwijzingen naar historische vormen, waarop Staal de architectonische en stedenbouwkundige opgave van het bankgebouwtje aan de Haarlemmerdijk benaderde is kenmerkend voor zijn contextuele benadering.

Conclusie

Het exterieur van het Haarlemmerplein 2, dat redelijk gaaf bewaard is gebleven, is van architectuurhistorische waarde vanwege de zorgvuldige architectonische en stedenbouwkundige compositie. Het ontwerp voor de gevels is grafisch en gelaagd en kent een rijke materialisatie. Door de schaal van de bebouwing, de verticale opdeling van de gevels en de abstracte ornamentiek is het pand een representatief voorbeeld van 'contextuele architectuur' uit de vroege jaren zeventig, waarbij nieuwbouw zich op natuurlijke wijze voegt in het bestaande historisch-

stedenbouwkundig weefsel. Daarnaast geeft de gebruikmaking van de ligging op de hoek van het bouwblok en in de zichtas van het Haarlemmerplein het gebouw situationele en stedenbouwkundige waarde. Binnen de collectie van door Staal ontworpen 'bankfilialen' in Amsterdam neemt Haarlemmerplein 2 een belangrijke plaats in.

Van het interieur is alleen nog van waarde de kluis met deuren en controlegang en de monumentale wenteltrap naar de kelder.

Verder heeft het pand cultuurhistorische waarde omdat het, nog steeds herkenbaar als bankgebouw in de Haarlemmerbuurt, een duiding is van de periode dat commerciële banken zich gingen richten op particulieren en daarvoor een netwerk van kleinschalige filialen nodig had.

Concluderend kan gesteld worden dat Haarlemmerplein 2 architectuurhistorische en stedenbouwkundige (met name voor wat betreft het exterieur), en in zekere mate ook cultuurhistorische waarden bezit.

Bronnen en literatuur

Monumenten en Archeologie, archief

Stadsarchief Amsterdam, beeldbank

Stadsdeel Centrum, Archief Bouw- en Woningtoezicht

Het Nieuwe Instituut, Rotterdam, archief Staal (STAA), inv.nr. 110473305

A. de Back (redactie), *Groep 32*, Uitgave TU Delft, Faculteit Bouwkunde, Delft 1998

Sjaak Priester, 'Architect Arthur Staal, 1907-1993. Nooit rumoerig of pathetisch,' *Ons Amsterdam 10 (2008)*, 379-399

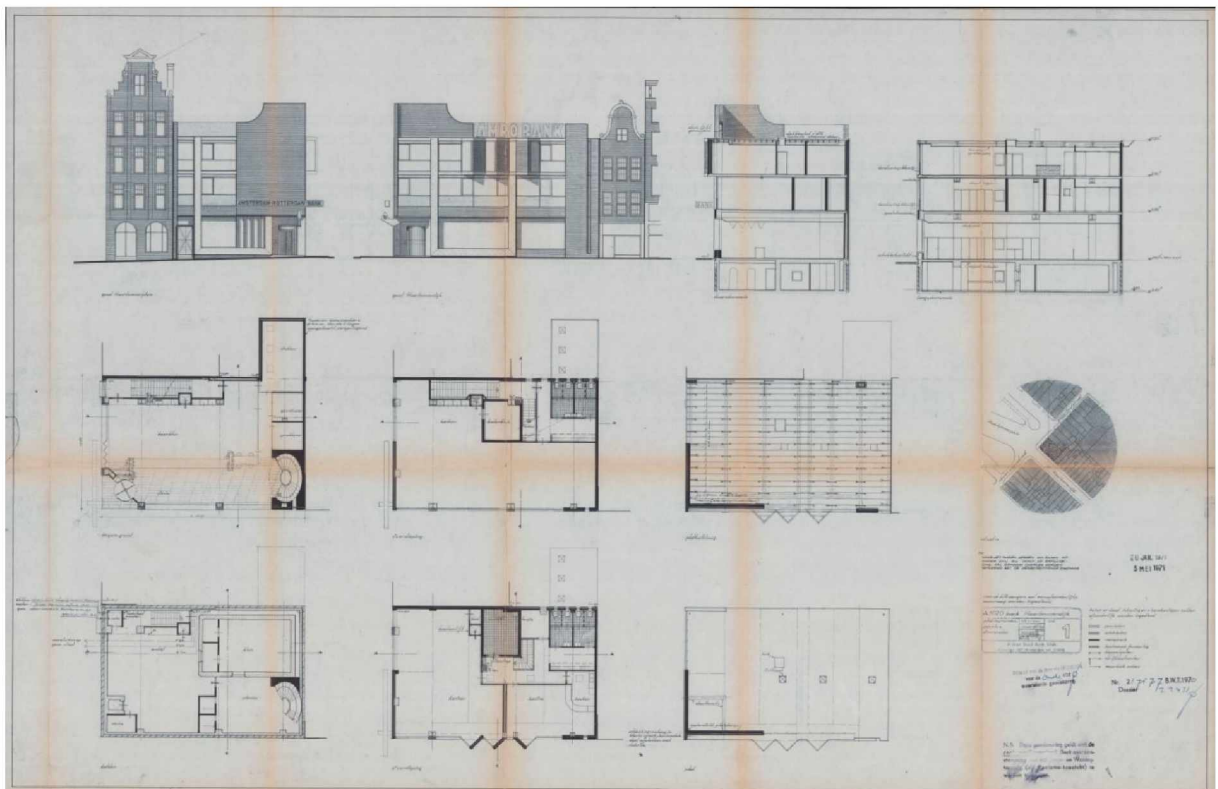
Het Nieuwe Instituut, Rotterdam, Staal. A. (Arthur) / Archief (STAA) / Geschiedenis van de Archiefvormer, Biografische schets Arthur Staal (1907-1993)

Joh. De Vries, Wim Vroom en Ton de Graaf (redactie), *Wereldwijd bankieren ABN AMRO 1824-1999*, Amsterdam 1999, 342-345

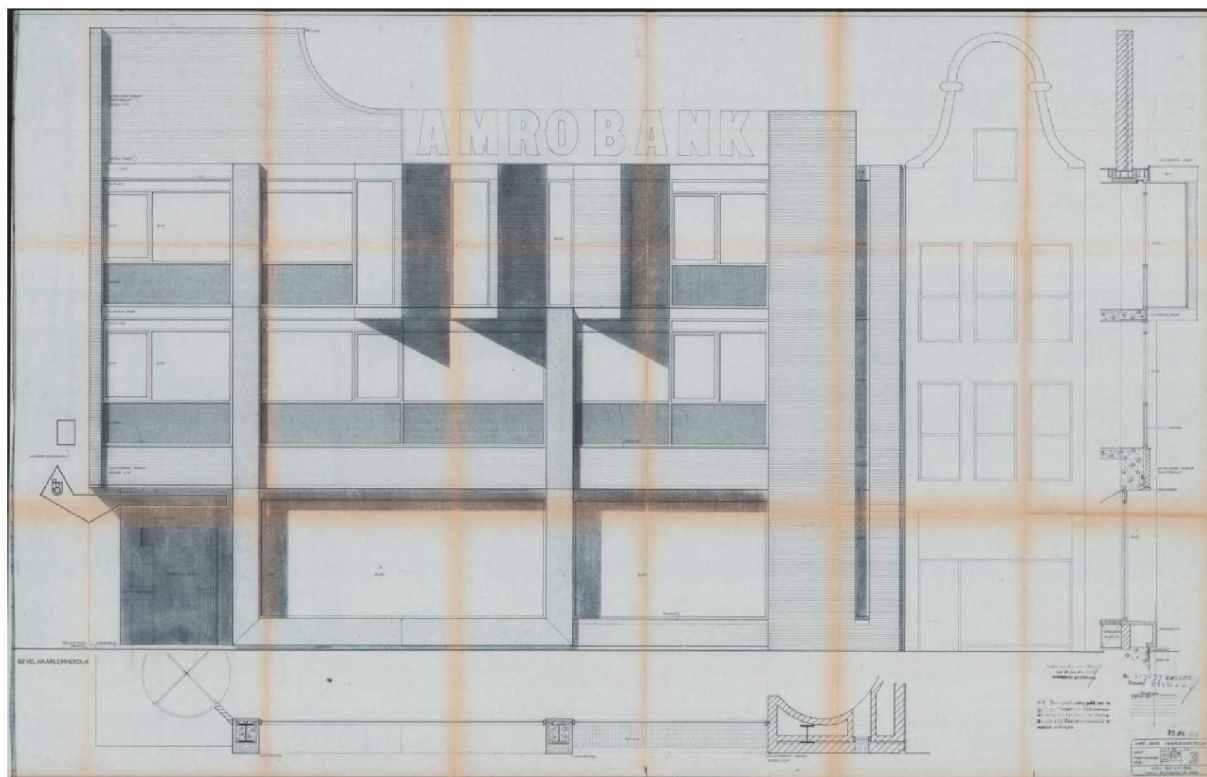
Beeldmateriaal

Schets voor 'AMRO Haarlemmerplein' vervaardigd door Arthur Staal, september 1969 (HNI, Rotterdam)

Ontwerptekening mei 1971, A. Staal (gemeente Amsterdam, archief Bouw- en Woningtoezicht)

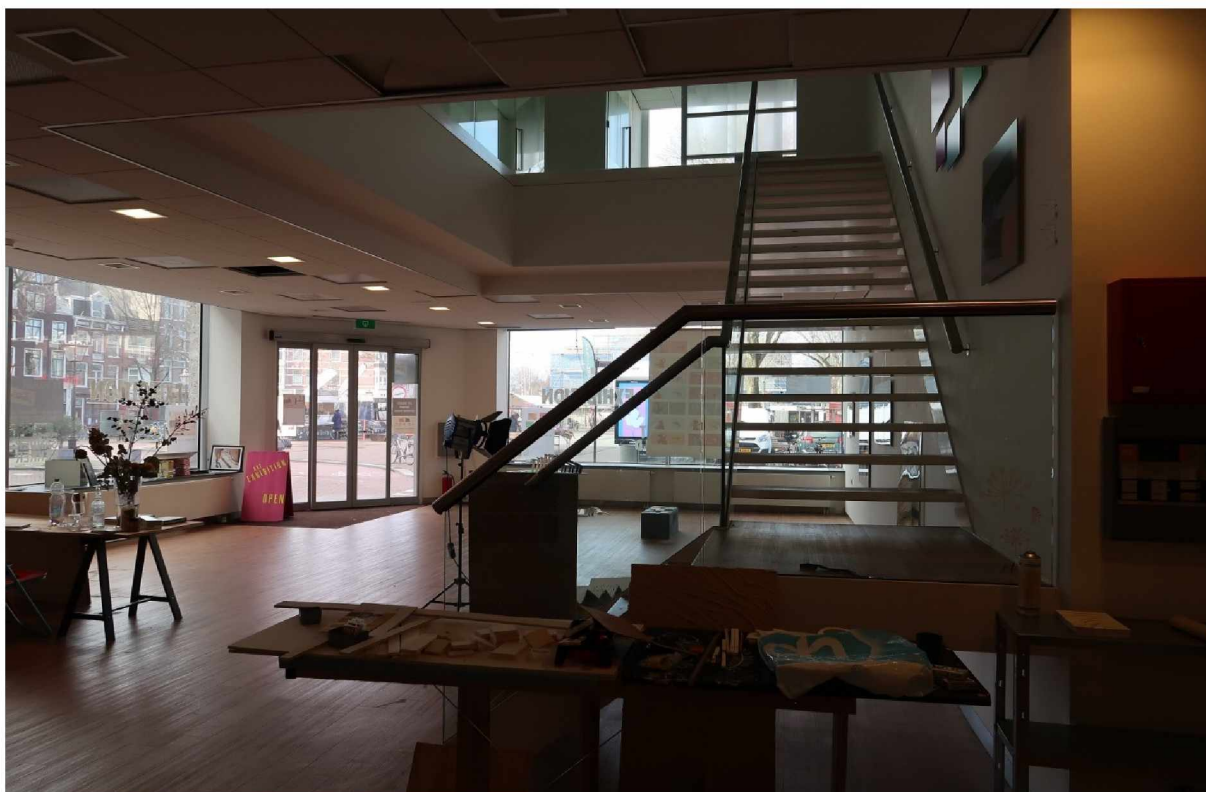
Ontwerptekening gevel Haarlemmerdijk, mei 1971, door A. Staal (gemeente Amsterdam, archief
Bouw- en Woningtoezicht)

Foto uit 1972 (GAA, inv.nr. 010122028481)

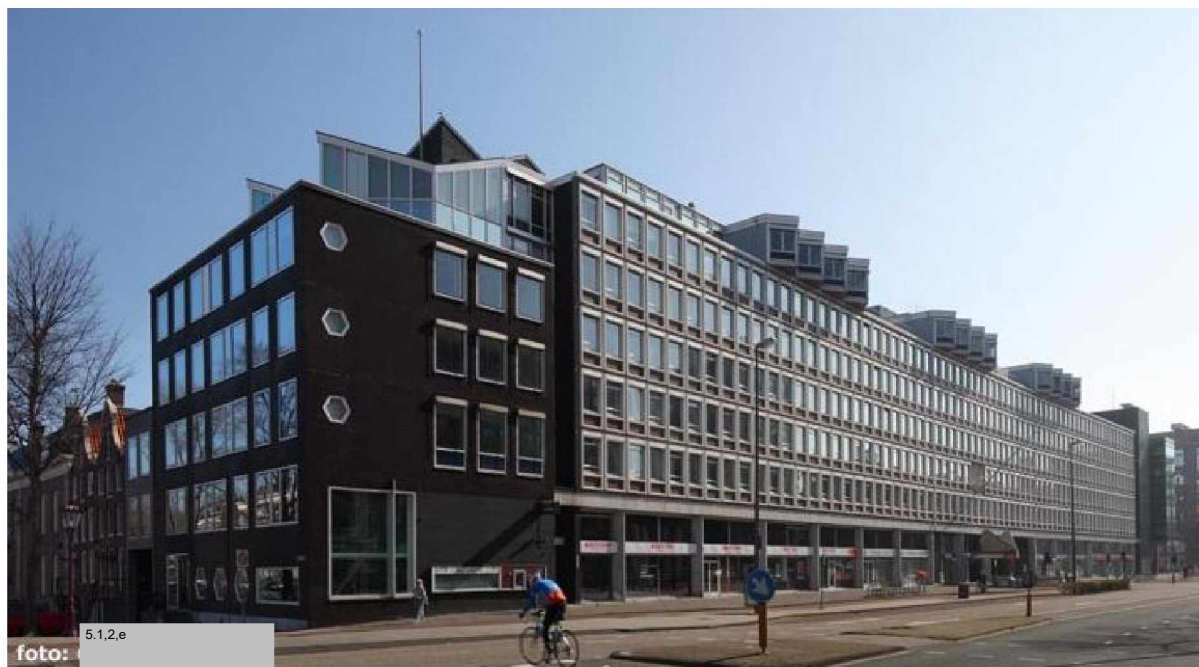
Haarlemmerplein 2 (opname januari 2019)

Haarlemmerplein 2, begane grond met vide en nieuwe trap (opname januari 2019)

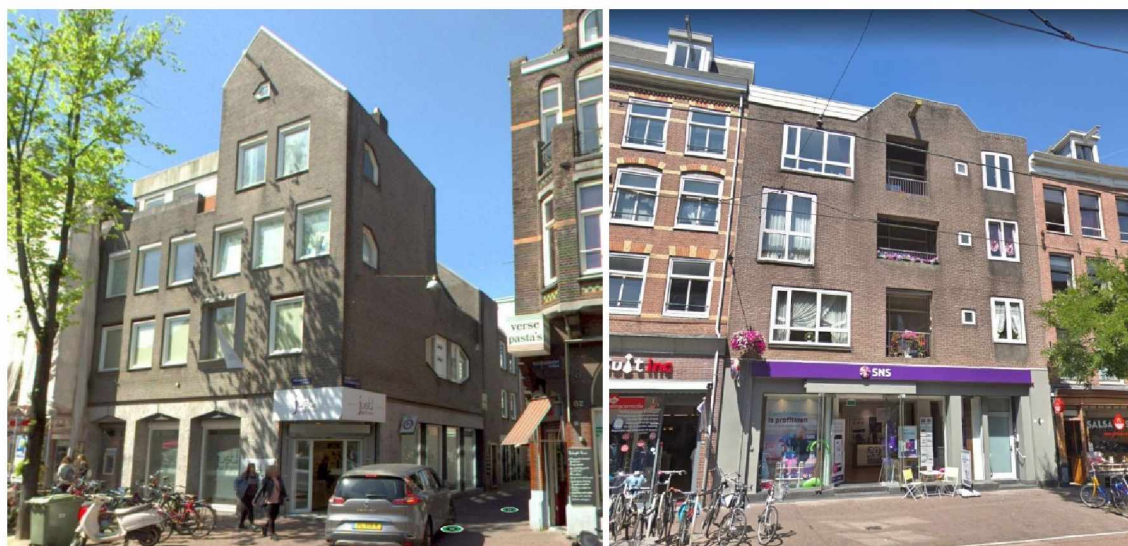
Haarlemmerplein 2, publiekstrap naar kluis in kelder Haarlemmerplein 2, personeelsingang zijgevel

Kantoorverzamelgebouw Metropool, Weesperstraat, door A. Staal in samenwerking met (1960-1964) (Herkomst Architectuur.ORG)

Keizersgracht 277, door A.Staal (1965-1968)

*Twee andere voorbeelden van door A. Staal ontworpen bankfilialen van de ABN AMRO bank:
Kinkerstraat 158 (1974-1976, rechts) en Rozengracht 88 (1979-1981, links)*

Eerdere planbehandeling CRK

13-5-2020

Niet akkoord.

Aanleiding

Er is een nieuw voorstel geleverd voor het met één verdieping verhogen van het door Arthur Staal ontworpen hoekpand. De gevels van het bestaande gebouw worden gerestaureerd.

De centrale vraag is of de ophoging het karakter van het bestaande pand voldoende respecteert.

Kader

Welstandsnota: De Schoonheid van Amsterdam 2016

Ruimtelijk systeem: Binnenstad (1)

Gebied: De 17de eeuwse stadsuitbreiding (0106)

Welstandsniveau: Beschermd

Waardering: Orde 3

Conclusie

Het verhogen van dit gebouw is een lastige ontwerpogave. Het nieuwe volume is te manifest aanwezig en respecteert de bestaande architectuur onvoldoende. Het terugplaatsen van letters, zodat ze werken als balustrade is niet overtuigend.

Het ophogen van het gebouw is alleen denkbaar als er een overtuigend ontwerp voor de verhoging gevonden wordt.

Onderbouwing

Zoals bij de vorige behandeling is aangegeven vond de commissie de zoektocht naar hoe Staal dit gebouw van een opbouw zou hebben voorzien interessant. Het bestaande gebouw heeft een beëindiging en een uitbreiding luistert daardoor heel nauw voor wat betreft volume, positie en uitvoering. Het voorgestelde volume overtuigt niet. Het is te fors en te dicht op de dakrand geplaatst. Daardoor leest het niet als een toevoeging, maar gaat het te veel een relatie aan met de bestaande bebouwing. De opbouw is niet ingetogen ten opzichte van het bestaande gebouw, maar juist pregnant in beeld. De keuze voor een contrasterende opbouw is hier debet aan. In tegenstelling tot het idee van de architect is deze opbouw geen neutraal, rustig en compact volume.

Het terugplaatsen van de letters is positief, maar niet als borstwering. De oorspronkelijke reclame van Staal was mooi, maar het effect van de letters is weg omdat er nu geen open ruimte achter zit. De commissie is positief over het restaureren van de bestaande bebouwing. Het gebouw verdient deze aanpak ook. De detaillering van het bestaande gebouw ontbreekt nog. Er zit in de detaillering en materialisering een subtiel verschil tussen gebruik van aluminium of hout en in reliëfwerking. Doordat bij alle details in de nieuwe toestand verschillen komen, wijkt het net te veel af. Hier is nog een verdiepingsslag nodig.